

MINDER HONDENBETEN LEVENSFASEN VAN KIND EN HOND

www.licg.nl
over houden van huisdieren

Kinderen en honden kunnen prima samengaan als dit goed begeleid wordt. Wel heeft elke combinatie van kind en hond zijn eigen aandachtspunten om het veilig te houden. Daarbij is de leeftijd van zowel het kind als de hond belangrijk. In elke levensfase, van baby tot tiener en van pup tot oude hond, zijn er specifieke zaken waar u rekening mee moet houden om te voorkomen dat er gevaarlijke situaties ontstaan.

Hanteer daarnaast een aantal basisregels en leer ze aan uw kind. Deze Tien Gouden Regels zorgen ervoor dat misverstanden en gevaarlijke situaties voorkomen worden. U vindt ze op Minderhondenbeten.nl bij 'De Tien Gouden Regels'.

Levensfasen van het kind

Elk kind doorloopt tijdens het opgroeien van baby tot jong volwassene een aantal specifieke fasen. In elke fase ziet het kind er anders uit en het beweegt en gedraagt zich anders. Dat betekent dat er voor elke fase specifieke aandachtspunten zijn waar op gelet moet worden in het contact tussen hond en kind.

De verschillende fasen die hier worden beschreven zijn:

1. Voor de baby komt
2. Introductie van de baby
3. Baby in de wieg
4. Kruipende baby
5. Lopende baby
6. Peuter
7. Kleuter
8. Schoolkind
9. Tiener

1. Voor de baby komt

Als u een hond heeft en u verwacht een baby, is het van belang om de introductie van de baby in het gezin goed voor te bereiden. Voor de hond zal er met de komst van de baby van alles veranderen. De baby zal veel aandacht vergen, de hond zal op sommige plaatsen niet meer mogen komen, de baby ruikt anders, zal huilen en het babyspeelgoed maakt vreemde geluiden. Aan al dit soort dingen zal de hond moeten wennen. Het is verstandig om hier al mee te oefenen voordat de baby er is. Zo wordt de verandering voor de hond minder plotseling en zal hij eventuele minder prettige veranderingen niet direct koppelen aan de baby.

Vorbereiding

In de eerste plaats zal de hond na de komst van de baby waarschijnlijk minder aandacht krijgen en niet altijd bij de eigenaar kunnen zijn. Leer hem daarom al vooraf om alleen te zijn en geef hem vanaf tenminste een maand voor de bevalling veel minder vaak aandacht (bouw dit de maanden ervoor langzaam af). Uiteraard moet u er wel voor zorgen dat er voldoende tijd en aandacht voor de hond overblijft, maar hij zal moeten leren dat u niet steeds tot zijn beschikking staat. Zorg daarom voor een paar periodes per dag waarin u ook echt met de hond bezig bent, zorg ook dat hij zijn energie kwijt kan, maar maak tussendoor duidelijk dat hij dan geen aandacht kan verwachten en geef hem iets waar hij zichzelf mee kan vermaken.

Leer de hond ruim van tevoren dat hij niet in de kinderkamer mag komen.

Voor de hond kan het erg interessant en ook vreemd zijn als u straks vaak met de baby in uw armen loopt en tegen de baby praat. U kunt hem hier alvast aan wennen door dit met bijvoorbeeld een grote pop te oefenen. Leer hem dat hij hier geen aandacht aan hoeft te schenken, door hem af te leiden (liefst laat u dit door iemand anders doen) en hem zelf geen aandacht te schenken.

Ook het wandelen naast de kinderwagen kunt u alvast oefenen, zonder dat er een baby in ligt. Het is immers belangrijk dat de hond went aan de kinderwagen en dat hij leert dat hij niet mag trekken aan de lijn of tegen de wagen op mag springen.

Het is veiliger om de hond te leren dat hij niet op banken en stoelen mag komen. Straks ligt daar misschien uw baby op, en de hond zou erbij of zelfs er bovenop kunnen springen. Leer hem dit alvast af.

Er bestaan CD's met geluiden van huilende baby's en geluiden van kinderspeelgoed. Wen de hond alvast aan deze nieuwe geluiden door de cd op te zetten. Zet de CD eerst heel zacht, pas als uw hond zich er niks van aantrekt zet u hem ietsje harder. Leid de hond indien nodig af met een brokje, wat oefeningetjes, door hem rustig te aaien of met een rustig spelletje (zoals een voerpuzzel) zodat hij leert dat het geluid niet voor hem bedoeld is en dat hij er niets mee hoeft te doen. Rammel zelf eventueel al regelmatig met rammelaars en andere speeltjes zodat de hond dat geluid normaal gaat vinden. Ook dit moet u eerst zachtjes en op afstand oefenen, bijvoorbeeld vanuit een andere kamer, zodat de hond er niet ineens van schrikt.

Zorg ervoor dat de hond basiscommando's beheerst, zoals Zit, Lig, Hier en Mand. Daarmee kunt u hem straks beter onder controle houden als u uw handen, vaak letterlijk, vol heeft aan de baby. Zorg dat uw hond goed luistert door weer meer met hem te trainen.

Als uw hond probleemgedrag vertoont, dan is het beter om hier iets aan te doen voordat de baby er is. Daarna zult u geen tijd meer hebben om met hem te trainen. Vooral rangordeproblemen en bezitsagressie moeten worden opgelost voor de baby komt! Ook als uw hond neiging tot jaloers gedrag vertoont, bijvoorbeeld als u uw partner aandacht geeft of omhelst, kan dit problemen voorspellen als u straks de baby aandacht geeft. Roep eventueel hulp in van een hondengedragstherapeut om dergelijke problemen te verhelpen ruim voordat de baby er is.

2. Introductie van de baby

Als de baby eenmaal geboren is, komt het moment dat u de hond voor het eerst met de baby zult laten kennis maken. Bedenk van tevoren hoe u dit gaat aanpakken.

Is de baby in het ziekenhuis geboren, dan is de moeder een aantal dagen van huis geweest. De hond zal blij zijn haar te zien en haar willen begroeten. In dat geval is het verstandig om iemand anders de baby te laten dragen zodat de moeder eerst de hond kan begroeten en even wat aandacht kan geven. Daarna, als de hond weer gekalmeerd is, kan de baby binnen worden gebracht.

Ook als de baby thuis is geboren kan het beter zijn om eerst weer even de hond te begroeten en pas als de rust is weergekeerd de baby binnen te halen.

Houd de hond niet weg bij de baby maar laat hem kennismaken, en beloon hem als hij rustig en vriendelijk blijft. Ga rustig zitten met de baby op schoot en laat de hond aan de baby ruiken. Als u een klein hondje heeft, kunt u met de baby op schoot op uw knieën gaan zitten. Laat de hond niet aan het hoofdje van de baby snuffelen, zeker niet bij de eerste kennismaking. Houd de hond eventueel aan de lijn maar trek die niet strak, laat hem losjes hangen.

Als de hond uitgesnuffeld is, kunt u hem bijvoorbeeld iets lekkers geven in zijn mand terwijl u nog even met de baby op schoot blijft zitten. Zo leert hij dat er interessantere dingen zijn dan de baby zelf en bovendien dat de aanwezigheid van de baby hem iets lekkers bezorgt.

Stuur de hond niet steeds weg als u met de baby beneden komt. Daardoor zou de hond een hekel aan de baby kunnen krijgen. Beter is om de hond juist ook aandacht te geven als de baby er is, en wat minder aandacht te geven als de baby er niet is. Op die manier wordt de baby voor de hond een plezierige toevoeging aan het gezin.

3. Baby in de wieg

Op de leeftijd tussen ongeveer 0 en 9 maanden kan een baby zich nog niet voortbewegen. De baby is vooral bezig met kijken en het bewegen van armen en benen. Met een maand of vijf kan een baby doelbewust dingen vastpakken. Natuurlijk is het dan belangrijk dat de hond niet geraakt wordt door zwaaiende beentjes of grabbelende handjes van de baby. Pas op dat de baby niet aan de haren van de hond kan trekken of met een vinger in zijn ogen kan prikken. Een hond die pijn heeft, kan bijten om zichzelf te verdedigen.

Natuurlijk laat u de hond en de baby nooit alleen, ook niet voor twee tellen! Een box en een bench kunnen handige hulpmiddelen zijn die ervoor zorgen dat hond en kind niet bij elkaar kunnen komen als u even de kamer uit moet. Doet u de hond in de bench, geef hem dan iets lekkers of iets leuks om mee te spelen zodat hij het niet als straf kan zien. Laat de hond niet los in de kamer, ook niet als het kind in de box ligt, maar neem hem mee, laat hem in de gang of doe hem even in de bench.

4. Kruipende baby's

Als de baby gaat kruipen, betekent dit voor de hond een heel nieuwe ervaring. Ineens kan de baby naar de hond toe komen. Een hond kan hiervan schrikken, nu is hij niet meer degene die bepaalt hoe dichtbij de baby kan komen. Het is voor u als ouder nu nog belangrijker om heel goed op te letten.

De hond zal moeten wennen aan het rondkruipende kind. Leer hem dat hij zich niet met het kind hoeft te bemoeien door hem af te leiden als het kind rondkruipt, bijvoorbeeld door hem te knuffelen of een spelletje met hem te doen.

Zorg ervoor dat uw baby niet achter de hond aan kan kruipen en niet aan de haren, poten of staart van de hond trekt. Pas ook op als het kind met speelgoed gooit. Laat het kind nooit in de buurt van de mand of bench

rondkruipen. Houd in de gaten dat de baby niet naar de hond toe kan kruipen als de hond een speeltje of iets te eten heeft. Kijk uit dat het kruipende kind de hond niet in een hoekje drijft waar hij niet weg kan, hij kan dan gaan bijten uit zelfverdediging.

Ook nu kan een bench erg handig zijn voor momenten dat u niet alles in de gaten kunt houden. Maar pas op: kindervingertjes kunnen gemakkelijk tussen de tralies door, dus laat het kind niet rondkruipen zonder dat u erbij bent, ook als de hond in de bench zit. Zet de hond ook niet te lang in de bench of steeds als de baby in de kamer is.

5. Lopende baby's

Op een gegeven moment zal de baby gaan oefenen met staan en daarna met lopen. Ook dit is weer een nieuwe belevenis voor de hond. Het kind kan zich ineens oprichten. Het is dus groter, wat in de ogen van de hond zou kunnen betekenen dat het kind de hond wil overheersen, en de kans bestaat dat sommige honden dat niet zomaar accepteren. Bovendien kan het bedreigend zijn voor een kleine hond. Het is dan ook nodig om erbij te blijven.

Daarnaast trekken kinderen die leren staan zich op aan alles wat voorhanden is. Als dat toevallig de hondenvacht is, kan het kind de hond flink pijn doen. Ook zou de hond het hangen op of aan zijn rug kunnen aanzien voor een poging om hem te overheersen, wat problemen kan opleveren. Zorg er dus voor dat het kind de hond niet als houvast gebruikt. Let ook op dat het kind niet op de hond kan vallen.

Het wiebelen, omvallen en weer opklauteren van de baby kan voor de hond vreemd of eng zijn. Een baby maakt ongecontroleerde bewegingen die de hond bedreigend kan vinden. Ook dit is iets waar hij aan zal moeten wennen. Leer hem om het kind te negeren door hem af te leiden.

Leer het kind dat het niet achter de hond aan mag lopen en zorg dat de hond een veilige plek heeft waar het kind niet bij kan en mag komen. De hond moet zich kunnen terugtrekken.

6. Peuters

Als het kind zo'n anderhalf jaar oud is, wordt het een peuter. Een peuter gaat steeds beter lopen, meer praten en ontwikkelt een eigen 'ik'. Kinderen van deze leeftijd kunnen zich nog niet in een ander verplaatsen en zichzelf beheersen. Ze weten wat ze wel of niet mogen doen als er een ouder in de buurt is, maar zonder toezicht doen ze wat in hen opkomt.

Dit betekent dat de peuter voor de hond een onvoorspelbaar wezen kan zijn. Het ene moment is het kind rustig en lief, het volgende moment kan de peuter driftig zijn en de hond willen slaan. Peuters kunnen de hond ook willen vasthouden en omhelzen, wat voor een hond eng kan zijn. Bovendien zijn peuters erg onderzoekend. Ze willen uitproberen wat er gebeurt als ze iets doen, ook iets wat niet mag, en zijn vaak geneigd om aan oren en ogen van de hond te willen komen.

Een hond ziet een peuter natuurlijk niet als iemand die hem leiding geeft, en als het kind iets doet wat hij vervelend vindt dan zal de hond het kind kunnen corrigeren. Omdat peuters de waarschuwingen van de hond nog niet kunnen begrijpen, kan de hond uiteindelijk gaan bijten.

Continu toezicht is dan ook noodzakelijk als hond en peuter bij elkaar zijn. In feite moet u zelfs met twee personen zijn, zodat ieder een van beide in de gaten kan houden of bezig kan houden.

Een bench kan een handig hulpmiddel zijn. Als de hond gewend is aan een bench en deze ziet als zijn eigen, veilige rustplek, kan hij zich daar terugtrekken. Leer uw kind dat het niet in of bij de bench mag komen en houd het kind daar weg. Denk er wel om dat een peuter, als u de kamer uit bent, toch naar de bench toe kan gaan en er een handje doorheen kan steken! Laat ook de hond niet uren in de bench zitten met de deur dicht.

Een aantal zaken om op te letten:

- Zorg ervoor dat hond en peuter niet aan elkaars speelgoed of eten komen.
- Laat het kind geen dingen doen die de hond het idee kan geven dat het kind de baas over hem wil spelen, zoals op de hond leunen, hem aan zijn halsband pakken of over zijn kop of rug aaien. Het lijkt schattig als de peuter u nadoet en de hond een commando geeft, maar de hond zal dit misschien niet waarderen.
- Laat het kind niet zittend op de grond spelen als de hond daar vlakbij staat.
- Laat de hond in zijn mand liggen als het kind iets te eten heeft, voorkom het uit de handjes happen van brood of koek.
- Laat het kind niet rennen of druk met armen of benen zwaaien waar de hond bij is.
- Laat het kind niet achter de hond aan lopen, zorg ervoor dat de hond zich terug kan trekken.

7. Kleuters

Vanaf een leeftijd van drie tot vier jaar wordt de peuter een kleuter. Kleuters kunnen zelfbeheersing leren en worden socialer, ze gaan samen spelen en leren rekening houden met een ander. Dat betekent dat u hen kunt gaan leren hoe ze met een hond om moeten gaan. Ze zijn nu oud genoeg om te begrijpen dat het pijn doet als ze aan de vacht of aan een oor trekken. Ook kunnen ze de taal van de hond leren begrijpen: u kunt hen bijvoorbeeld leren dat grommen een waarschuwing is.

Kleuters kunnen ook expres dingen gaan doen die niet mogen als u even niet oplet. Daarom moet u er voor zorgen dat u hond en kleuter nog steeds goed in de gaten houdt als ze samen zijn.

8. Schoolkind

In de leeftijdsfase tussen zes en twaalf jaar gaat het kind steeds wat meer overwicht krijgen over de hond. Kinderen van zes zijn in de ogen van een hond nog 'jonkies' waarvan hij niet zomaar iets zal aannemen, een kind van twaalf kan soms al wel worden gezien als iemand waar de hond respect voor heeft. Dit is echter ook afhankelijk van het karakter en het gedrag van het kind, en natuurlijk van het karakter van de hond.

Het wordt in deze fase steeds beter mogelijk om het kind wat kleine oefeningetjes te laten doen met de hond en te laten helpen bij de verzorging. Het kind kan bijvoorbeeld de etensbak neerzetten of, als de hond dit niet vervelend vindt, helpen bij het borstelen en uitlaten. Het kind is echter nog niet oud genoeg om dit zelfstandig te kunnen doen. Toezicht van een ouder blijft altijd nodig, u kunt de verantwoordelijkheid over de hond niet aan uw kind overdragen. Ook al is uw hond klein en rustig, dan nog is het niet verstandig als uw kind de hond uitlaat. Er zou immers

ruzie kunnen ontstaan met een andere hond die niet zo kindvriendelijk is als de uwe, en een kind van deze leeftijd kan daar nog niet veilig mee omgaan.

Als uw kind met de hond wil spelen, kunt u samen bijvoorbeeld zoekspelletjes of apporteespelletjes doen. Laat het kind geen trekspelletjes met de hond doen. Als de hond steeds wint, krijgt hij het idee dat hij sterker is dan het kind en daarom nog steeds een hogere rang kan opeisen. Bovendien bestaat de kans dat de hond bij het vastpakken van het speeltje in de handen van het kind bijt.

Let op als er vriendjes van uw kind komen spelen. Bij renspelletjes of stoeien zou uw hond kunnen denken dat 'zijn' kind wordt aangevallen door de anderen en hij zou het kind kunnen gaan verdedigen. Ook weten andere kinderen misschien niet wat ze wel en niet kunnen doen bij een hond, bovendien zijn ze op een leeftijd waarop het 'stoer' is om iets te doen wat eigenlijk niet mag. Blijf er dus bij of neem de hond mee.

Op minderhondenbeten.nl vindt u bij De Tien Gouden Regels een document voor kinderen waarin ze tien regels leren die zorgen voor een veilige omgang met honden: de Tien Gouden Regels. U kunt het uitprinten zodat ze de regels kunnen lezen en de plaatjes kunnen kleuren. Op de kids website van het LICG kunnen kinderen bovendien nog meer lezen over omgaan met honden. Ook vinden ze daar een quiz over de Tien gouden regels, waarmee ze hun kennis kunnen testen.

9. Tieners

Tot kinderen een jaar of twaalf zijn, kan de hond hen zien als mensenspuppy's. Daardoor accepteert een hond vaak van kleine kinderen meer, net zoals een sociale hond vaak meer accepteert van echte puppy's. Als de kinderen de tienerleeftijd bereiken, beginnen ze ook in de ogen van de hond meer volwassen te worden. Een hond kan dit ruiken omdat het kind fysiek verandert en de hormonen gaan meespelen. Dat betekent dat hij soms minder van hen zal accepteren dan hij deed toen ze nog klein waren.

Tieners moeten dan ook leren begrijpen dat zij niet alles met de hond kunnen doen wat u als ouder wel kunt doen. U kunt hen wel leren hoe zij met de hond om kunnen gaan en hoe ze om een veilige manier wat oefeningen met de hond kunnen doen. Zo lang ze dit doen op basis van belonen voor goed gedrag van de hond en niet proberen de hond met geweld te dwingen iets te doen, levert dat normaal gesproken geen problemen op.

Niet elke hond is even veel bezig met rangorde-zaken. Veel honden vinden het helemaal niet zo interessant om een hoge rang te hebben in hun roedel. Maar er zijn ook honden die erg graag hoog in rang staan of erg competitief zijn ingesteld. Deze honden zouden problemen kunnen geven met opgroeiende tieners omdat hij hen als beginnende concurrenten zou kunnen zien. Bij hen moet u extra goed opletten en hond en tiener niet alleen laten.

Levensfasen van de hond

Net als een mens maakt ook de hond verschillende levensfasen door. Bij de omgang tussen honden en kinderen is het belangrijk om hiermee rekening te houden. De reactie van een hond op een kind kan per fase verschillen.

De volgende fasen zullen hier aan bod komen:

1. Neonatale fase en overgangsfase
2. Eerste socialisatieperiode
3. Tweede socialisatieperiode
4. Puberteit
5. Volwassen hond
6. Oudere hond

1. Neonatale fase

Pups worden blind en kaal geboren. In deze eerste fase slaapt de pup veel en drinkt bij zijn moeder. Na 10 tot 14 dagen gaan de ogen open.

Overgangsfase

In de leeftijd van 2 tot 3 weken krijgt de pup tandjes en begint hij te lopen. Ook begint hij nu beter te horen en ruiken. Het is goed als de fokker de pups elke dag voorzichtig even optilt zodat ze alvast wennen aan menselijk contact.

2. Eerste socialisatieperiode

In de socialisatieperiode moet de pup contact gaan maken met honden, mensen en andere dingen uit zijn omgeving. Dit is erg belangrijk voor zijn latere leven. De pup moet leren omgaan met nieuwe prikkels. Bovendien wordt hij door zijn moeder en nestgenootjes opgevoed, leert hij bijvoorbeeld om niet te hard te bijten tijdens het spelen en om hondentaal te begrijpen.

In de periode van 3 tot 5 weken moet hij kennis maken met andere honden en regelmatig contact hebben met mensen zodat hij hier goed mee leert om te gaan. De pup staat nu open voor nieuwe ervaringen en is niet snel bang.

In de periode van 5 tot 8 weken moet de pup kennismaken met allerlei verschillende mensen, en zeker ook met kinderen. Langzamerhand wordt hij steeds iets terughoudender tegenover nieuwe dingen. Het is belangrijk dat de fokker van de pups deze kennis laat maken met allerlei huishoudelijke voorwerpen en geluiden. Ook moeten de pups wennen aan zaken die ze buiten tegen kunnen komen.

Als de pups 7 weken oud zijn, mogen ze volgens de wet bij hun moeder weg. Veel pups zijn dan ook 7 tot 9 weken oud op het moment dat ze in hun nieuwe gezin geplaatst worden. Ook bij de nieuwe eigenaar moeten ze regelmatig in contact komen met mensen, honden en allerlei dingen in hun omgeving waar ze later goed mee moeten kunnen omgaan.

Als pups tijdens de socialisatieperiode te weinig nieuwe prikkels krijgen en niet goed leren hoe ze met mensen en honden moeten omgaan, kunnen ze op latere leeftijd last krijgen van angst of

agressie. Een goede socialisatie is dan ook een van de belangrijkste factoren bij het voorkomen van bijtincidenten!

Een hondenschool kan helpen bij het socialiseren van uw pup en u leert er hoe u de pup al wat eenvoudige oefeningetjes kunt bijbrengen. Ook krijgt u er hulp bij opvoedingsvragen.

3. Tweede socialisatieperiode

Vanaf een week of 12 zijn pups ten opzichte van nieuwe prikkels eerder terughoudend dan nieuwsgierig. Het is belangrijk om door te gaan met het socialiseren van de nieuwe pup, zodat hij kan blijven oefenen.

Ook zal de pup nu steeds meer leren wat zijn plek is in het gezin. Duidelijke regels zijn dan ook van belang om te zorgen dat de pup weet waar hij aan toe is. Zorg ervoor dat uw pup geen ongewenst gedrag aanleert door te voorkomen dat hij er succes mee heeft. Gewenst gedrag kunt u bevorderen door het te belonen.

Pups van deze leeftijd zijn vaak enthousiast, proberen alles met hun tanden te onderzoeken en spelen graag. In combinatie met jonge kinderen kan dit leiden tot het bijten in handjes, voeten of kleding en het achterna rennen van de kinderen. U zult dit in goede banen moeten leiden door er altijd bij te blijven en de pup te leren wat wel en niet mag. Ook de kinderen moeten leren hoe ze met dit drukke gedrag van de pup om moeten gaan. Puppytandjes zijn scherp, ook een speels bedoelde beet kan pijnlijke wonden veroorzaken!

Op een hondenschool kan men u helpen met allerlei opvoedingskwesties.

4. Puberteit

De puberteit van een hond begint meestal rond een maand of 6 en kan duren tot hij ongeveer anderhalf jaar oud is. In deze periode beginnen de hormonen te werken. Reuen gaan hun poot optillen bij het plassen en kunnen soms onvriendelijk worden tegen andere reuen. Teefjes worden voor het eerst loops. Soms lijkt het alsof de hond alles wat hij op puppycursus geleerd heeft, ineens weer vergeten is. Het is belangrijk om de regels goed te hanteren, want de hond zal proberen uw grenzen steeds verder op te rekken.

De hond krijgt in de puberteit vaak meer de neiging om zijn territorium en bezit te verdedigen. Dit laatste kan een probleem vormen met kinderen, vooral als de hond zijn voer, kluif of speeltjes wil verdedigen. Let goed op en leer uw kind om de hond niet te storen als hij eet. Laat het kind nooit het speeltje van de hond afpakken en niet in de bench of mand van de hond gaan zitten.

In de puberteit kan een hond zijn rang binnen de groep waarin hij leeft opnieuw gaan vaststellen omdat hij zich steeds sterker en meer zelfverzekerd voelt. Hij kan gaan merken dat hij anderen nu de baas kan. Binnen een gezin kan dit soms problemen geven met kinderen. Omdat de hond zelf nu volwassen wordt kan hij jongere kinderen gaan zien als 'pups' en dus lager in rang en minder goed in staat om hun 'belangen' te verdedigen dan hijzelf. Uw eigen aanwezigheid kan zorgen dat de hond hen niet zal corrigeren of beconcurreren, zelf bent u immers nog steeds de leider van uw hond. Maar zodra u weg bent, vervalt dit effect. Laat kinderen dus niet alleen met uw puberende hond!

5. Volwassen hond

De meeste honden zijn uitgegroeid als ze anderhalf jaar oud zijn. Voor sommige rassen duurt het echter nog wel een jaartje of langer voor ze ook geestelijk volwassen zijn.

Als de hond eenmaal volwassen is, blijft zijn karakter meestal vrij stabiel. U weet inmiddels wat bij uw hond de aandachtspunten zijn. Natuurlijk kan er altijd iets gebeuren waardoor uw hond ander gedrag gaat vertonen. Hij kan bijvoorbeeld een keer flink schrikken en dan leren dat hij door te dreigen iets engs kan afweren. Of hij kan een ziekte of aandoening krijgen waardoor hij gevoelig wordt op bepaalde plaatsen van zijn lichaam en daar niet aangeraakt wil worden. In dat soort situaties kunnen onverwachts bijtincidenten voorkomen omdat de hond zichzelf wil verdedigen.

Als uw hond zijn gedrag ineens verandert, is het raadzaam om langs de dierenarts te gaan. Is er lichamelijk niks te vinden en het ongewenste gedrag gaat door, schakel dan een hondengedragstherapeut in die u kan helpen het gedrag weer in goede banen te leiden. Wacht niet af tot het echt eens mis gaat en de hond bijt!

6. Oudere hond

Als de hond ouder wordt, kan hij de daarbij behorende ouderdomskwaaltjes ontwikkelen. Sommige honden krijgen last van rug of andere gewrichten. Dat kan pijnlijk zijn bij aanraking. Een hond die altijd heel toegeeflijk was tegenover kinderen, kan dan ineens gaan grommen als hij ergens wordt aangeraakt of als er een kind op hem leunt. Dit doet hem immers pijn! Ook is het mogelijk dat hij niet meer goed kan zien of horen en daardoor schrikt als hij van achteren benaderd wordt. Honden kunnen net als mensen een vorm van dementie krijgen. Ze kunnen daardoor snel geïrriteerd zijn, niet meer precies weten wat ze moeten doen en dingen niet meer goed herkennen. Merkt u dat uw oudere hond van dit soort aandoeningen last krijgt, laat dan de dierenarts hem onderzoeken en houd rekening met zijn beperkingen. Leer kinderen dat ze de hond meer met rust moeten laten en laat hen voorzichtiger zijn. Leg uit dat de hond oud is en pijn kan hebben.

Bij het LICG kunt u terecht voor onafhankelijke en betrouwbare informatie over het 'houden van huisdieren'. Door het bieden van deze informatie en het organiseren van campagnes levert het LICG een bijdrage aan verbetering van de gezondheid en het welzijn van huisdieren in Nederland.

Versie: april 2017

© LICG

Kijk voor de meest recente informatie op www.licg.nl